

ærede Medlem sagde, at den Theori, jeg havde opstillet, i Kraft af hvilken Folkethinget ikke kunde give efter paa de tre Punkter, var noget Nyt, Noget, han betegnede som Reidoctrinen, Noget, som var ubereftiget. Seg vil tillade mig at minde det ærede Medlem om, at det ikke er mig, der har opstillet denne Theori, jeg har ikke engang udtalt, hvorvidt jeg troede, at den vilde holde Stik helt igennem, men det er Landsthingets Theori og kun Landsthingets. Seg bruger med Glid Ordet Landsthingstheori, thi det er ikke blot Landsthingets Føvere, dets ledende Mænd, der have fremfat den, men Landsthinget har stemt i Genhold til denne Theori og i Genhold til den Motivering, der blev fremfat af dets ledende Mænd. Nu siger det ærede Medlem, at denne Theori, selv om den ellers i og for sig var rigtig, maa lide visse Indskrænkninger. Det ærede Medlem mente, at den er i visse Tilfælde ubereftiget, nemlig hvor det dreier sig om saadanne Bevillinger, som ere byggede paa Lov eller Kontrakt. Sa, det har jeg heller ikke paastaet. Seg har ikke anvendt Theorien paa de Tilfælde, men kun paa de frie Bevillinger. Saa spører det ærede Medlem til: Sa, det gælder heller ikke saadanne Bevillinger, som overhovedet staa i Forbindelse med væsentlige Instituter. Det ærede Medlem brugte udtrykkelig Ordet væsentlige Instituter. Paa den Maade betyder Theorien Ingen- ting, thi der findes neppe nogen Bevilling paa Finantsloven, som ikke angaar væsentlige Instituter. Theorien er anvendt af Landsthinget i bestemte Tilfælde. Nu siger det ærede Medlem: Sa, men ialtsald ikke i disse bestemte Tilfælde, det her dreier sig om. Hvad er nu de Tilfælde, de Bevillinger, det her dreier sig om? Det er Dyrtdstillægsbevillingen, Bevillingen til Universitetet og Bevillingen til Pandserfidet. Af disse 3 Bevillinger har det ærede Medlem selv nævnt Dyrtdstillægsbevillingen som en Bevilling, hvorpaa Theorien utvivlsomt var anvendelig. (Afbrydelse.) Jo, det har det ærede Medlem selv i sit sidste Foredrag. Den Bevilling lade vi altsaa ude af Betragtning, og det er altsaa de to andre Bevillinger, med Hensyn til hvilke denne Theori ikke skulde kunne lade sig anvende. Men nu træffer det sig saa ubehøvet, at det netop er med Hensyn til de to Bevillinger, at Theorien blev anvendt 1873, idet det netop var Bygningen af Pandserfidet og Bestemmelsen om Dækningen af Universitetets Understud, som dengang vare Gjens- tand for Forandring paa Finantslov, og som ogsaa Landsthinget af Hensyn til den Motivering og af Hensyn til den Theori, jeg har opstillet som Landsthingets Theori, boiede sig for. Seg antager ikke, at det ærede Medlem mere tør bestride, at Landsthingstheorien kan anvendes derpaa. Hvorvidt det ærede Medlems Theori kan anvendes derpaa, veed jeg ikke. Seg veed ikke, om det ærede Medlem har nogen Theori.

Det ærede Medlem har havt saa uendelig mange Theorier i sit Liv. Det ærede Medlem vil vistnok indrømme, at Landsthingstheorien. . . (Afbrydelse). Lad os nu kalde det Landsthingstheorien, det er saa nemt, thi det er Landsthingets Theori og ikke min. Seg vil ikke tage Vren derfor fra Landsthinget; jeg vilde føle mig meget smigret, om jeg havde fundet paa den. Det er imidlertid ikke min, det er Landsthingets. Det fremmer Freden, naar vi betegne den som Landsthingets. Ved at anerkende, at det er Landsthingets Theori mødes vi med Landsthinget. Det vil det ærede Medlem dog ikke paastaae er en Udmyggelse for Landsthinget. Det er Lands- thingets egen Motivering og Afstemning netop anvendt paa de to Bevillinger, her er Tale om, og den tredje Bevilling har det ærede Medlem selv erkjendt, Theorien utvivlsomt kunde anvendes paa. Forfaavidt var jeg meget tilfreds med det ærede Medlems Foredrag, thi det banede Vej til Enighed. Det ærede Medlem sagde saa, at Folk- thingssparlamentarismen var udtalt som liggende i disse 3 Punkter af samtlige Talere — det tror jeg næsten, det var — heri Salen, som havde imødegaet mig. (Afbrydelse). Det ærede Med- lem sagde „familige“ eller ialtsald „det store Flertal“. Nu veed jeg jo nok, at saadant Noget voger altid. Den første Dag var det En, ogsaa Eftermiddags var det blevet et Flertal, og nu bliver det samtlige. (Timestak: Der kommer flere og flere). Ved den høitærede Conseilspræsidents sidste Foredrag var det et Flertal, og der er ikke kommet Nogen til i Mellemtiden; altsaa, det voger med Tiden. Nu vilde jeg gjerne have, at det ærede Medlem skulde have citeret disse samtlige Talere og nævnt, hvem de ere, der saaledes massevis have imødegaet disse Betragtninger og sagt, at disse 3 Punkter, som her ere stillede op, indeholdt Folkthingsparlamentarismen. Hvis det skulde vise sig, at der kun blev en enkelt, tror jeg dog, at det ærede Medlem vilde indrømme mig, at det vilde aftage Noget i Vægt, men det ærede Med- lem holder maaste mest af de generelle Udtryk, men det er ikke overbevisende. Det ærede Med- lem gjorde endnu en Bemærkning, som var urigtig. Seg har kun bedet om Ordet for at rette faktiske Urigtigheder i det, det ærede Medlem har sagt vedrørende Utrofskab mod Opretholdelsen af den Theori, som han vilde berøve Landsthinget og til- lægge mig Vren af. Seg vil endnu kun tilspise en Bemærkning, vedrørende det ærede Medlems Udtalelse om Prangerpolitik. Det ærede Medlem mente, at Prangerpolitik var den eneste fornuftige Politik. Sa, jeg veed ikke, om det er paa Grund af det ærede Medlems Forbindelse med Partikornet, at han kom ind paa denne Betragtningssaa, men jeg vil dog sige, at Prangerpolitik efter min Mening ikke er det eneste fornuftige. Ved Pranger- politik forstaa man en Politik, ved hvilken man søger at gjøre hinanden Skade. Nu siger det